

ת"ד 14380/01/23 - מוכתר אבו ארקה נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

ת"ד 14380-01-23 מדינת ישראל נ' אבו ארקה
תיק חיצוני: 412800/2022

מספר בקשה: 4

לפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	מוכתר אבו ארקה
נגד	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
משיבה	
החלטה	

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 12.7.23.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שעל פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, הזמנה לדין נמסרה ביום 18.2.23 למבקש "לידי הנמען הרשום", וחתימת המקבל מופיעה על אישור המסירה; כך שקיימת אינדיקציה ברורה לזימון המבקש לדיון בו נשפט בהיעדרו, וזאת נוכח אישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט; ואין בטענת המבקש בעלמא, כי לא קיבל זימון לבית המשפט, כדי להטיל ספק בדבר המסירה, שעה שהטענה לא גובתה בראייה כלשהי; והמבקש לא הציג ראייה או אסמכתא כלשהי שיש בה כדי להטיל ספק בדבר המסירה ולסתור את חזקת המסירה. וראו עפ"ת (מחוזי חי') 27308-03-19 **משה מתוק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.03.2019); וראו גם עפ"ת (מחוזי חיפה) 22443-05-21 **רביע נ' מדינת ישראל**, 13.6.21, כב' השופט מאזן, בפסקה 6.

גם הטענה, כי אישור המסירה מזויף, נטענה בעלמא ולא הוצגה לה כל אסמכתא תומכת; ואין די בהגשת תלונה בעלמא, מבלי שנעשה כל בירור מצד המבקש בדואר אשר באמצעותו בוצע הזימון, כדי להפריך את המצוין באישור המסירה על ידי פקיד הדואר, ולסתור את חזקת המסירה; וכפי שנפסק "משכך, לא ראיתי מקום לשעות לטענה זו, שנטענה בפניי כלאחר יד, שעה שעומדת מנגד החזקה בדבר תקינות המעשה המנהלי, ומשלא ניתן על ידי המערער כל הסבר לנסיבות החתימה, והמערער לא ערך במועד, בירור בדואר בעניין זה." (עפ"ת (מחוזי מרכז) 4733-12-22 **ונטורה נ' מדינת ישראל**, 4.1.23).

משאלו פני הדברים, לא הוכח כי היתה הצדקה להיעדרו של המבקש מן הדיון שהתקיים בהיעדרו.

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש לא הציג טעמים של ממש לביסוס טענתו לחפותו, ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בעלמא בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

כפי שנפסק, "אין די בהעלאת טענה בעלמא, לפיה, "המערער כופר במיוחס לו בכתב האישום, וסיכויי הגנתו טובים מאוד", כדי להצביע על חשש מפני עיוות דין. גם טענה לפיה, המערער "משוכנע שלא ביצע את העבירה המיוחסת לו, כפי שמיוחס לו בכתב האישום" (כנטען בבקשה בבית המשפט קמא), היא טענה בעלמא שאינה מבוססת. " (עפ"ת (מחוזי חי') 18315-01-23 **מוחמד אנבאריה נ' מדינת ישראל** (נבו 29.03.2023) פסקה 13).

גם העונש שהושת על המבקש (6 חודשי פסילה בפועל בניכוי פסילה מנהלית וענישה נלווית) הינו סביר, בהתחשב במהות העבירות וחומרתן, ובפסילות המינימום הקבועות בצדן של העבירות לפי סעיף 38(1) ו-38(2) לפקודת התעבורה בגין גרימת תאונת דרכים ובגין הנהיגה ללא מלווה; ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ז' חשוון תשפ"ד, 22 אוקטובר 2023, בהעדר הצדדים.